

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/704/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208296
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členov senátu JUDr. Soni Zmekovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti odporkyni: C. R., nar.XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, E., o zaplatenie 980,21 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. februára 2015, č.k. 5C/119/2014-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť sumu 980,21 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 05.12.2013 do zaplatenia. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami §657, § 658 ods. 1, § 52 ods.1,2, , § 53 ods. 1,5 Občianskeho zákonníka, § 5b/zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa , § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) posúdiac zmluvu zo dňa 25.02.2008 č. 23434741 uzavretú medzi odporkyňou a pôvodným veriteľom ako zmluvu spotrebiteľskú. Pôvodný veriteľ (Všeobecná úverová banka a.s.) postúpil pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa 04.12.2013 zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2013 a dlžná suma ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.480,06 eura. Navrhovateľ si voči odporkyni uplatnil v tomto konaní zaplatenie sumy vo výške 980,21 eura ako dlžnú sumu z neuhradenej istiny úveru s ročným úrokom z omeškania 8,25% zo sumy 980,21 eura od 05.12.2013 do zaplatenia a trovy konania, príslušenstvo pohľadávky vo výške 499, 85 eura si neuplatnil. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že nárok navrhovateľa je nedôvodný pretože je premlčaný ,skúmajúc z úradnej povinnosti ,či si navrhovateľ uplatnil svoje právo včas. Zmluvu o pôžičke, z ktorej si navrhovateľ uplatňoval nárok uzavrel právny predchodca s odporkyňou dňa 25.02.2008 a k postúpeniu pohľadávky došlo zmluvou zo dňa 04.12.2013. V danom prípade súd konštatoval, že premlčacia doba začala plynúť 22.12.2010, kedy bola pohľadávka postúpená k vymáhaniu a uplynula 22.12.2013. Navrhovateľ sa zaplatenia žalovanej sumy domáhal návrhom podaným na súde dňa 29.04.2014 , čo je po uplynutí trojročnej premlčacej doby (22.12.2013), v ktorej si mohol svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy uplatniť po prvý raz na súde (§ 101 Občianskeho zákonníka), no navrhovateľ podal žalobu až 29.04.2014, preto jeho návrh ako premlčaný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len "OSP") a úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd vyhovie návrhu, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasil s právnym posúdením danej veci a vyhodnotením otázky premlčania. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade ide o obchodnoprávny vzťah a súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva bola uzavretá 25.02.2008 a v období do 31.12.2007 sa ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka nevzťahovali na úverové zmluvy, preto mal súd daný právny vzťah posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok úveru spolu s úrokom z omeškania až do zaplatenia. Ďalej namietal, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. § 5b zák.č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.05.2014.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania navrhovateľa podľa § 205 ods. 1, ods. 2 OSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 156 ods. 3 OSP, dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Plnenie dlhu v splátkach je formou plnenia v čiastkach s tým rozdielom, že výška i čas plnenia (splatnosť jednotlivých splátok) sú vopred dohodnuté a jednotlivé splátky dospievajú dodatočne podľa zvoleného splátkového kalendára. Zaplatením jednotlivé splátky zaniká konkrétna povinnosť dlžníka, ale dlh a právny pomer, ktorý ho zakladá, trvá dovtedy, kým nebude zaplatená posledná dohodnutá splátka. Pri plnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti. Jednak je stanovená doba plnenia jednotlivých splátok a zároveň doba splatnosti celej pohľadávky je určená poslednou splátkou. Záväzok potom zaniká postupne tak, ako sú splátky plnené a omeškanie dlžníka sa posudzuje pri každej splátke zvlášť. V prípade peňažnej pôžičky sa účastníci záväzkového vzťahu môžu dojednať buď na jednorazovom vrátení požičanej sumy alebo sa plnenie požadovaného dlhu rozdelí na splátky. Ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez všetkého splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Toto však platí iba za situácie, ak medzi účastníkmi konania nie je dohodnutá osobitná splatnosť napr. tak, ako je to v prejednávanej veci, keď podľa VOP je veriteľ (žalobca) oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok v prípade omeškania s platením riadnych splátok v lehote splatnosti.

V prejednávanej veci odvolací súd, po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď zamietol žalobu na zaplatenie sumy 980,21 eura z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa. Odvolací súd však plynutie premlčacej doby posúdil inak ako súd prvého stupňa.

Navrhovateľ návrh zdôvodnil uzatvorením zmluvy o úvere s právnym predchodcom navrhovateľa (nekonkretizoval subjekt) a odporkyňou dňa 25.02. 2008, na základe ktorej sa mala odporkyňa zaviazat

poskytnuté finančné prostriedky (nekonkretizované) splácať v mesačných splátkach riadne a včas (nekonkretizované). Odporkyňa si túto povinnosť neplnila a s úhradou dlžnej sumy sa dostala do omeškania (neuvedené kedy) a ku dňu postúpenia pohľadávky 04.12.2013 (uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok) dlhovala sumu 1480,06 eura, z ktorej si navrhovateľ uplatnil sumu 980,21 eura z titulu neuhradenej istiny úveru so zákonným ročným úrokom z omeškania 8,25% zo sumy 980,21 eura do zaplatenia (§ 517 od. 2 Obč. zákonníka). Z listín priložených k návrhu vyplýva, že medzi odporkyňou a Všeobecnou úverovou bankou a.s. bola dňa 25.02.2008 uzavretá „Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s.“, vydanéj v spolupráci so správcom (Cosumer Finance Holding, a.s.) podľa ktorej bol odporkyni schválený úverový rámec 30.000Sk (995,82 eura) s mesačnými splátkami 1000Sk (33,19 eura). Dňa 04.12.2013 bola medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok a z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi EOS KSI Slovensko, s.r.o. a Všeobecnou úverovou bankou a.s. zo dňa 04.12.2013 vyplýva, že výška úveru poskytnutého odporkyni bola 995,82 eura, odporkyňa začala splácať úver po 33,19 eura mesačne od 25.02.2008 do 26.03.2010 , spolu zaplatila 796,58 eura a od 24.04.2010 už úver nespĺcala. Navrhovateľ v súlade s bodom 35. Všeobecných obchodných podmienok pre používanie a vydanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s. pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého zostatku dlhu pre neplatenie splátok, ktorý ku dňu zospoplatnenia 06.08.2010, predstavoval sumu 1480,06 eura (980,21 istina, 358,79 eura poplatky, 97,34 eura základný úrok a 43,72 eura sankčný úrok). Navrhovateľ si návrhom podaným na súd dňa 29.04.2014 uplatnil istinu 980,21 eura s úrokom z omeškania 8,25% od 05.12.2013 (deň nasledujúci po uzatvorení zmluvy o postúpení).

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na premlčaní nároku navrhovateľa, premlčaciu lehotu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a začiatok plynutia premlčacej doby určil dňom postúpenia pohľadávky k vymáhaniu 22.12.2010 (tento deň je nesprávny, lebo k postúpeniu pohľadávky došlo 04.12.2013). Súd prvého stupňa správne posúdil zmluvu uzatvorenú medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa (Všeobecnou úverovou bankou. a s.) ako zmluvu spotrebiteľskú (ide o zmluvu o úvere), ale nesprávne posúdil počiatok plynutia premlčacej doby (od postúpenia pohľadávky), pretože správne začala premlčacia lehota plynúť zospoplatnením celého zostatku neuhradeného úveru (06.08.2010) , trojročná premlčacia lehota začala plynúť 07.08.2010 a uplynula 07.08.2013 a žalobca sa domáhal svojho nároku na súde až dňa 29. 04. 2014. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením veci - premlčaním podľa Občianskeho zákonníka, keď za začiatok plynutia premlčacej lehoty považoval deň 07.08.2010 , pričom posledným dňom premlčacej trojročnej lehoty bol deň 07.08 .2013. Za situácie, že žalobca podal návrh súdu dňa 29. 04. 2014, je potrebné konštatovať, že návrh bol uplatnený na súde po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Odvolanie navrhovateľa preto v tejto časti nie je dôvodné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dňa 01. 04. 2015 nadobudla účinnosť novela ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Tento záver odvolacieho súdu je v súlade so záverom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. apríla 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Prvostupňový súd preto správne aplikoval na danú vec trojročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Od nasledujúceho dňa po splatnosti úveru (09. 06. 2010) mohol žalobca uplatniť svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy a lehota na uplatnenie nároku mu uplynula 09.06. 2013. Návrh na začatie konania podal na súd 29. 04. 2014, t.j. po uplynutí premlčacej doby.

Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa spočívajúcu v porušení rovnosti účastníkov konania, keď súd prvého stupňa uplatnil § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. a bez toho, že by niektorý z účastníkov vzniesol námietku premlčania, súd ju skúmal ex offa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že s účinnosťou od 01. 05. 2014 bolo do zák. č. 250/2007 Z. z. zavedené ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslobodenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktorý bráni uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby na to bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predmetné ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. tak zakotvilo súdu povinnosť konania,

v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi prihladať na premlčanie nároku ex offo, teda z úradnej povinnosti. Keďže zákon č. 250/2007 Z. z. má procesnú povahu a absentujú u neho prechodné ustanovenia, platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Vzhľadom na to súd prvého stupňa správne aplikoval v konaní ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. a to aj v konaniach, ktoré začali pred 01. 05. 2014 (rovnaký názor zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 30. 05. 2016 2MCdo 5/2015). Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 01. 05. 2014 ukladá teda súdu prihliadnuť, aj bez návrhu, na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku. Aplikovaním tohto ustanovenia (čo je zákonnou povinnosťou súdu), správne súd prvého stupňa posúdil v danej veci, aj bez návrhu, a na základe zákona, premlčanie nároku žalobcu. Keďže dospel k záveru o neskorom uplatnení práva žalobcom, správne, z dôvodu premlčania, jeho nárok zamietol. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožnil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a žiadne mu nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.